

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Direcția legislație, jurisprudență și contencios
Serviciul pentru studiul și unificarea jurisprudenței

**DECIZII PRONUNȚATE DE COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSURILOR ÎN
INTERESUL LEGII**

DREPT PENAL și DREPT PROCESUAL PENAL

Cuprins

LEGI.....	6
CODUL PENAL	6
- art. 37.....	6
Decizia nr. 11 din 28 iunie 2021 (dosar nr.1128/1/2021) click pentru vizualizare pe site	6
- art. 41.....	6
Decizia nr. 13 din 19 iunie 2023 (dosar nr.647/1/2023) click pentru vizualizare pe site	6
- art. 44.....	6
Decizia nr. 7 din 17 februarie 2020 (dosar nr.3033/1/2019) click pentru vizualizare pe site	6
- art. 45.....	6
Decizia nr. 18 din 27 septembrie 2021 (dosar nr.1838/1/2021) click pentru vizualizare pe site.....	6
- art. 65.....	7
Decizia nr. 29 din 11 noiembrie 2019 (dosar nr.1574/1/2019) click pentru vizualizare pe site	7
- art. 91.....	7
Decizia nr. 4 din 20 ianuarie 2020 (dosar nr.1141/1/2019) click pentru vizualizare pe site	7
- art. 112.....	7
Decizia nr. 10 din 8 aprilie 2019 (dosar nr.191/1/2019) click pentru vizualizare pe site	7
- art. 154.....	7
Decizia nr. 5 din 11 februarie 2019 (dosar nr.2715/1/2018) click pentru vizualizare pe site.....	7
- art. 154 alin. (2).....	8
Decizia nr. 1 din 20 ianuarie 2025 (dosar nr. 1127/1/2024) click pentru vizualizare pe site	8
- art. 155.....	8
Decizia nr. 25 din 11 noiembrie 2019 (dosar nr.2060/1/2019) click pentru vizualizare pe site	8
Decizia nr. 16 din 16 septembrie 2024 (dosar nr. 1094/1/2024) click pentru vizualizare pe site.....	8
- art. 175.....	8
Decizia nr. 7 din 3 aprilie 2017 (dosar nr.27/2016) click pentru vizualizare pe site	9
- art. 193.....	9
Decizia nr. 11 din 8 aprilie 2019 (dosar nr.198/1/2019) click pentru vizualizare pe site	9
- art. 229.....	9
Decizia nr. 6 din 17 februarie 2020 (dosar nr.3032/1/2019) click pentru vizualizare pe site	9
Decizia nr. 7 din 29 mai 2023 (dosar nr.946/1/2023) click pentru vizualizare pe site	9
- art. 273.....	9
Decizia nr. 1 din 14 ianuarie 2019 (dosar nr.2691/1/2018) click pentru vizualizare pe site	10
- art. 295.....	10
Decizia nr. 15 din 16 septembrie 2024 (dosar nr. 1130/1/2024) click pentru vizualizare pe site.....	10
- art. 336.....	10
Decizia nr. 6 din 16 mai 2016 (dosar nr.9/2016) click pentru vizualizare pe site	10
- art. 348.....	10
Decizia nr. 15 din 21 septembrie 2015 (dosar nr.10/2015) click pentru vizualizare pe site.....	10

- art. 378	10
Decizia nr. 4 din 20 martie 2017 (dosar nr.25/2016) click pentru vizualizare pe site	10
CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ	11
- art. 19	11
Decizia nr. 17 din 5 octombrie 2015 (dosar nr.14/2015) click pentru vizualizare pe site	11
Decizia nr. 22 din 6 noiembrie 2017 (dosar nr.1440/1/2017) click pentru vizualizare pe site	11
- art. 38	11
Decizia nr. 23 din 14 noiembrie 2022 (dosar nr. 1059/1/2022) click pentru vizualizare pe site	11
- art. 40	12
Decizia nr. 23 din 14 noiembrie 2022 (dosar nr. 1059/1/2022) click pentru vizualizare pe site	12
- art. 64	12
Decizia nr. 32 din 9 decembrie 2019 (dosar nr.2470/1/2019) click pentru vizualizare pe site.....	12
- art. 86	12
Decizia nr. 1 din 15 februarie 2016 (dosar nr.23/2015) click pentru vizualizare pe site	12
Decizia nr. 26 din 20 noiembrie 2017 (dosar nr.2432/1/2017) click pentru vizualizare pe site	12
- art. 184	13
Decizia nr. 22 din 12 noiembrie 2018 (dosar nr.2063/1/2018) click pentru vizualizare pe site	13
- art. 203	13
Decizia nr. 4 din 29 septembrie 2014 (dosar nr.2/2014) click pentru vizualizare pe site.....	13
- art. 207	13
Decizia nr. 16 din 17 septembrie 2018 (dosar nr.1512/1/2018) click pentru vizualizare pe site.....	13
- art. 213	13
Decizia nr. 25 din 7 decembrie 2015 (dosar nr.21/2015) click pentru vizualizare pe site.....	13
- art. 215	14
Decizia nr. 4 din 19 ianuarie 2015 (dosar nr.13/2014) click pentru vizualizare pe site	14
- art. 223	14
Decizia nr. 22 din 27 noiembrie 2023 (dosar nr.2394/1/2023) click pentru vizualizare pe site	14
- art. 235	14
Decizia nr. 20 din 16 octombrie 2017 (dosar nr.1983/1/2017) click pentru vizualizare pe site	14
- art. 249	15
Decizia nr. 19 din 16 octombrie 2017 (dosar nr.1902/1/2017) click pentru vizualizare pe site	15
Decizia nr. 2 din 19 februarie 2018 (dosar nr.2739/1/2017) click pentru vizualizare pe site.....	15
- art. 269	15
Decizia nr. 3 din 17 februarie 2025 (dosar nr. 2691/1/2024) click pentru vizualizare pe site	15
- art. 318	15
Decizia nr. 15 din 20 mai 2019 (dosar nr.737/1/2019) click pentru vizualizare pe site	15
- art. 335	15
Decizia nr. 23 din 14 septembrie 2020 (dosar nr.1468/1/2020) click pentru vizualizare pe site.....	16
- art. 339	16
Decizia nr. 9 din 21 martie 2022 (dosar nr.3038/1/2021) click pentru vizualizare pe site	16
- art. 341	16

Decizia nr. 14 din 26 septembrie 2016 (dosar nr.14/2016) click pentru vizualizare pe site.....	16
- art. 344	16
Decizia nr. 14 din 4 iunie 2018 (dosar.775/1/2018) click pentru vizualizare pe site.....	16
- art. 348	16
Decizia nr. 5 din 8 decembrie 2014 (dosar nr.6/2014) click pentru vizualizare pe site.....	17
- art. 391	17
Decizia nr. 10 din 23 iunie 2025 (dosar nr. 760/1/2025) click pentru vizualizare pe site	17
- art. 396	17
Decizia nr. 4 din 11 februarie 2019 (dosar nr.3078/1/2018) click pentru vizualizare pe site.....	17
- art. 399	18
Decizia nr. 7 din 16 martie 2015 (dosar nr.1/2015) click pentru vizualizare pe site	18
- art. 421	18
Decizia nr. 9 din 19 martie 2018 (dosar nr.142/1/2018) click pentru vizualizare pe site	18
- art. 431	18
Decizia nr. 3 din 19 ianuarie 2015 (dosar nr.12/2014) click pentru vizualizare pe site	18
- art. 469	18
Decizia nr. 13 din 3 iulie 2017 (dosar nr.1360/1/2017) click pentru vizualizare pe site	18
- art. 485	19
Decizia nr. 5 din 20 martie 2017 (dosar nr.26/2016) click pentru vizualizare pe site	19
- art. 488 ind. 6	19
Decizia nr. 7 din 7 martie 2022 (dosar nr.40/1/2022) click pentru vizualizare pe site	19
- art. 493	19
Decizia nr. 18 din 7 septembrie 2020 (dosar nr.459/1/2020) click pentru vizualizare pe site.....	19
- art. 587 alin. (3)	19
Decizia nr. 17 din 7 octombrie 2024 (dosar nr. 1300/1/2024) click pentru vizualizare pe site	20
- art. 595	20
Decizia nr. 3 din 11 februarie 2019 (dosar nr.1905/1/2018) click pentru vizualizare pe site.....	20
- art. 597	20
Decizia nr. 15 din 17 septembrie 2018 (dosar nr.1318/1/2018) click pentru vizualizare pe site.....	20
LEGEA NR. 78/2000 PENTRU PREVENIREA, DESCOPERIREA ȘI SANȚIONAREA FAPTELOR DE CORUPȚIE	20
- art. 18 ind. 1	20
Decizia nr. 4 din 4 aprilie 2016 (dosar nr.2/2016) click pentru vizualizare pe site	20
LEGEA NR. 241/2005 PENTRU PREVENIREA ȘI COMBATEREA EVAZIUNII FISCALE	21
- art. 9	21
Decizia nr. 21 din 6 noiembrie 2017 (dosar nr.2297/1/2017) click pentru vizualizare pe site	21
LEGEA NR. 47/1992 PRIVIND ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA CURȚII CONSTITUȚIONALE	21
- art. 29	21
Decizia nr. 28 din 11 noiembrie 2019 (dosar nr.1368/1/2019) click pentru vizualizare pe site	21
LEGEA NR. 302/2004 PRIVIND COOPERAREA JUDICIARĂ INTERNAȚIONALĂ ÎN MATERIE PENALĂ	21
- art. 130 și urm.	21
Decizia nr. 26 din 7 decembrie 2015 (dosar nr.22/2015) click pentru vizualizare pe site.....	21

- art. 140 ind. 1	22
Decizia nr. 1 din 22 ianuarie 2018 (dosar nr.3094/1/2017) click pentru vizualizare pe site	22
- art. 301	22
Decizia nr. 8 din 29 mai 2023 (dosar nr.947/1/2023) click pentru vizualizare pe site	22
LEGEA NR. 506/2004 PRIVIND PRELUCRAREA DATELOR CU CARACTER PERSONAL ȘI PROTECȚIA VIEȚII PRIVATE ÎN SECTORUL COMUNICAȚILOR ELECTRONICE	22
- ART. 12 IND. 1	22
Decizia nr. 15 din 26 septembrie 2016 (dosar nr.17/2016) click pentru vizualizare pe site.....	22
LEGEA NR. 76/2008 PRIVIND ORGANIZAREA SI FUNCȚIONAREA SISTEMULUI NATIONAL DE DATE GENETICE JUDICIARE	23
- art. 7	23
Decizia nr. 5 din 16 mai 2016 (dosar nr.6/2016) click pentru vizualizare pe site	23
Decizia nr. 20 din 17 octombrie 2022 (dosar nr.1605/1/2022) click pentru vizualizare pe site	23
LEGEA NR. 254/2013 PRIVIND EXECUTAREA PEDEPSELOR ȘI A MĂSURILOR PRIVATIVE DE LIBERTATE DISPUSE DE ORGANELE JUDICIARE ÎN CURSUL PROCESULUI PENAL	23
- art. 55 ind. 1	23
Decizia nr. 8 din 11 martie 2019 (dosar nr.190/1/2019) click pentru vizualizare pe site	23
- art. 56	24
Decizia nr. 14 din 18 septembrie 2017 (dosar nr.1693/1/2017) click pentru vizualizare pe site.....	24
Decizia nr. 3 din 24 aprilie 2023 (dosar nr.516/1/2023) click pentru vizualizare pe site	24
LEGEA NR. 227/2015 PRIVIND CODUL FISCAL	24
- art. 452	24
Decizia nr. 15 din 18 septembrie 2023 (dosar nr.1459/1/2023) click pentru vizualizare pe site.....	24
ORDONANȚE DE URGENȚĂ ALE GUVERNULUI	24
ORDONANȚA DE URGENȚĂ A GUVERNULUI NR. 43/2002 PRIVIND DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE	24
- art. 13	24
Decizia nr. 26 din 15 noiembrie 2021 (dosar nr.2382/1/2021) click pentru vizualizare pe site	25
ORDONANȚA DE URGENȚĂ A GUVERNULUI NR. 195/2002 PRIVIND CIRCULAȚIA PE DRUMURILE PUBLICE	25
- art. 103	25
Decizia nr. 18 din 7 octombrie 2024 (dosar nr. 1340/1/2024) click pentru vizualizare pe site	25
ORDONANȚA DE URGENȚĂ NR. 120/2005 PRIVIND OPERAȚIONALIZAREA DIRECȚIEI GENERALE ANTICORUPȚIE DIN CADRUL MINISTERULUI ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR	25
- art. 1 alin. (2)	25
Decizia nr. 8 din 16 iunie 2025 (dosar nr. 531/1/2025) click pentru vizualizare pe site	25

LEGI

Codul penal

- art. 37

[Decizia nr. 11 din 28 iunie 2021 \(dosar nr.1128/1/2021\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 37 din Codul penal, în ipoteza în care constată existența unei condamnări definitive pentru o infracțiune continuată, instanța investită cu judecarea unor acțiuni sau inacțiuni care intră în conținutul constitutiv al aceleiași infracțiuni, va proceda la recalcularea pedepsei ținând seama de infracțiunea săvârșită în întregul ei, va stabili o pedeapsă unică ce nu poate fi mai mică decât cea pronunțată anterior și va dispune anularea formelor de executare emise urmare a condamnării anterioare și emiterea unora noi în conformitate cu hotărârea pronunțată sau, după caz, va constata executată pedeapsa.

- art. 41

[Decizia nr. 13 din 19 iunie 2023 \(dosar nr.647/1/2023\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește că:

Aplicarea dispozițiilor art. 41 alin. (3) din Codul penal privind recidiva internațională, în situația existenței unei condamnări definitive dispuse de o instanță străină, se poate realiza numai în urma parcurgerii procedurii de recunoaștere a hotărârii străine de condamnare, exclusiv pe cale incidentală, prevăzută de art. 147 din Legea nr. 302/2004, republicată, iar nu pe baza mențiunilor existente în sistemul european al cazierului judiciar (comunicare prin ECRIS).

- art. 44

[Decizia nr. 7 din 17 februarie 2020 \(dosar nr.3033/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii promovat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București și stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Codul penal, în cazul pluralității intermediare de infracțiuni, în ipoteza în care primul și/sau a doilea termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni, contopirea tuturor pedepselor stabilite se realizează, în cadrul unei operațiuni unice, potrivit dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni.

- art. 45

[Decizia nr. 18 din 27 septembrie 2021 \(dosar nr.1838/1/2021\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 45 alin. (5) din Codul penal, în materia tratamentului penal al concursului de infracțiuni, aplicarea pedepsei accesorii presupune stabilirea acesteia mai întâi pe lângă pedeapsa principală inițială și, apoi, pe lângă pedeapsa principală rezultantă.

- art. 65

[Decizia nr. 29 din 11 noiembrie 2019 \(dosar nr.1574/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 65 alin. (3) din Codul penal, stabilește că: aplicarea pedepselor accesorii constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și d)-o) din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă de instanță ca pedeapsă complementară, nu este posibilă în cazul dispunerii unei soluții de condamnare la pedeapsa amenzii.

- art. 91

[Decizia nr. 4 din 20 ianuarie 2020 \(dosar nr.1141/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov și stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 91 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Codul penal, când pedeapsa amenzii se adaugă pedepsei închisorii, amenda penală se execută, chiar dacă executarea pedepsei închisorii a fost suspendată sub supraveghere.

- art. 112

[Decizia nr. 10 din 8 aprilie 2019 \(dosar nr.191/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii promovat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Timișoara.

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 112 alin. (1) lit. f) din Codul penal, art. 342 alin. (6) din Codul penal și art. 549¹ din Codul de procedură penală, stabilește următoarele:

În cazul faptei prevăzute de art. 342 alin. (6) din Codul penal, cu privire la care s-a dispus o soluție de clasare întemeiată pe dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală, arma și muniția intră sub incidența confiscării speciale, în temeiul art. 112 alin. (1) lit. f) din Codul penal, în procedura reglementată de art. 549¹ din Codul de procedură penală, în ipoteza în care făptuitorul nu a depus arma și muniția la un armurier autorizat în termen de 10 zile de la expirarea perioadei de valabilitate a permisului de armă.

- art. 154

[Decizia nr. 5 din 11 februarie 2019 \(dosar nr.2715/1/2018\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în interpretarea și aplicarea art. 174, cu referire la art. 154 alin.2 teza I din Codul penal, stabilește că:

Prin data săvârșirii infracțiunii și, implicit, data de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii penale în cazul infracțiunilor simple a căror latură obiectivă implică producerea unei pagube ori realizarea unui folos necuvenit pe o perioadă de timp se înțelege momentul apariției primei pagube ori al obținerii primului folos necuvenit.

- art. 154 alin. (2)

[Decizia nr. 1 din 20 ianuarie 2025 \(dosar nr. 1127/1/2024\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a art. 174 și a art. 154 alin. (2) din Codul penal, prin data săvârșirii infracțiunii și, implicit, data de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii penale în cazul infracțiunilor unice prevăzute de art. 289 - 292 din Codul penal, în ipoteza în care sunt realizate, la date diferite, mai multe modalități normative ale elementului material, se înțelege data comiterii primei modalități alternative independent de realizarea subsecventă, ulterioară, a mai multor modalități alternative din conținutul infracțiunii și indiferent de intervalul de timp care se interpune între data săvârșirii primei modalități alternative și comiterea unei alte modalități alternative ori între actele care compun acțiunea caracteristică uneia din modalitățile normative de săvârșire a faptei, respectiv data comiterii primului act dintr-o succesiune de acte corespunzătoare unei singure modalități normative.

- art. 155

[Decizia nr. 25 din 11 noiembrie 2019 \(dosar nr.2060/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibil, recursul în interesul legii declarat de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind „interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal privind întreruperea cursului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză, ulterior publicării în Monitorul Oficial a Deciziei Curții Constituționale nr.297 din 26 aprilie 2018”.

[Decizia nr. 16 din 16 septembrie 2024 \(dosar nr. 1094/1/2024\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov și stabilește că:

1. Actele de procedură emise anterior datei de 25 iunie 2018 (data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 25 iunie 2018 a deciziei Curții Constituționale nr. 297/2018) au efect întreruptiv al prescripției răspunderii penale, indiferent de valoarea prejudiciului, fără a fi necesară evaluarea în concret a unui risc sistemic de impunitate, în toate cauzele având ca obiect infracțiuni contra intereselor financiare ale Uniunii Europene și infracțiuni de corupție numai dacă legea penală mai favorabilă stabilită în mod global potrivit deciziei Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014 (publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014) este Codul penal sau legislația specială conținând dispoziții penale în forma în vigoare între 1 februarie 2014 și 24 iunie 2018.

2. Actele de procedură pentru care există obligația legală de a fi comunicate suspectului sau inculpatului ulterior datei de 30 mai 2022 (data publicării Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2022) întrerup curgerea termenului de prescripție a răspunderii penale numai cu privire la faptele comise începând cu data de 30 mai 2022 ori cu privire la faptele săvârșite anterior numai dacă legea penală mai favorabilă stabilită în mod global potrivit deciziei Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014 (publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014) este Codul penal sau legislația specială conținând dispoziții penale în forma în vigoare începând cu data de 30 mai 2022.

- art. 175

[Decizia nr. 7 din 3 aprilie 2017 \(dosar nr.27/2016\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibil, recursul în interesul legii declarat de Avocatul Poporului privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 147 raportat la dispozițiile art. 145 din Codul penal din 1969, în sensul de a stabili dacă funcționarul bancar angajat într-o societate bancară pe acțiuni (CEC Bank S.A.) care aparțin în proporție de 100% Statului Român, se încadrează în categoria funcționarilor publici.

- art. 193

[Decizia nr. 11 din 8 aprilie 2019 \(dosar nr.198/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 193 raportat la art. 199 alin. (1) din Codul penal, stabilește că:

Pentru infracțiunea de lovire sau alte violențe săvârșită asupra unui membru de familie prevăzută de art. 193 raportat la art. 199 alin. (1) din Codul penal, atunci când acțiunea penală a fost pusă în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, încetarea procesului penal poate fi dispusă numai ca efect al retragerii plângerii prealabile și nu ca efect al împăcării.

- art. 229

[Decizia nr. 6 din 17 februarie 2020 \(dosar nr.3032/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București și de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 228 alin. (1) raportat la art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal:

Fapta de furt săvârșită prin scoaterea/ruperea sistemului de siguranță plasat pe bun întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 228 alin. (1) raportat art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal.

[Decizia nr. 7 din 29 mai 2023 \(dosar nr.946/1/2023\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 228 alin. (1) raportat la art. 229 alin. (1) lit. d) teza finală din Codul penal stabilește că:

Fapta de furt săvârșită prin folosirea unui dispozitiv improvizat care blochează activarea sistemului de închidere centralizată a ușilor unui autovehicul, prin bruierea semnalului aferent acestui sistem, întrunește condițiile de tipicitate ale infracțiunii de furt calificat săvârșit prin folosirea unei *chei mincinoase* prevăzută de art. 228 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 229 alin. (1) lit. d) teza finală din același cod.

- art. 273

[Decizia nr. 1 din 14 ianuarie 2019 \(dosar nr.2691/1/2018\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, stabilește că:

Fapta unei persoane audiată ca martor, de a face afirmații mincinoase sau de a nu spune tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care a fost întrebată, întrunește numai elementele de tipicitate ale infracțiunii de mărturie mincinoasă, prevăzută de art. 273 alin. (1) din Codul penal.

- art. 295

[Decizia nr. 15 din 16 septembrie 2024 \(dosar nr. 1130/1/2024\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, stabilește că:

Art. 152 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală stabilește că infracțiunea de delapidare prevăzută de art. 295 alin. (1) cu aplicarea art. 308 alin. (1) din Codul penal nu poate fi încadrată în noțiunea de infracțiune contra patrimoniului.

- art. 336

[Decizia nr. 6 din 16 mai 2016 \(dosar nr.9/2016\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibil, recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții Militare de Apel privind „stabilirea întinderii efectelor Deciziei nr. 732 din 16 decembrie 2014 a Curții Constituționale a României, după publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, cu referire la infracțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prevăzută de art. 336 alin. (1) Cod penal.”

- art. 348

[Decizia nr. 15 din 21 septembrie 2015 \(dosar nr.10/2015\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 348 din Codul penal stabilește: „Fapta unei persoane care exercită activități specifice profesiei de avocat în cadrul unor entități care nu fac parte din formele de organizare profesională recunoscute de Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituie infracțiunea de exercitare fără drept a unei profesii sau activități prevăzută de art. 348 Cod penal.”

- art. 378

[Decizia nr. 4 din 20 martie 2017 \(dosar nr.25/2016\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 378 alin. (1) lit. c) Cod penal, stabilește că:

Infracțiunea de abandon de familie săvârșită prin neplata, cu rea-credință, timp de trei luni, a pensiei de întreținere, instituită printr-o singură hotărâre judecătorească în favoarea mai multor persoane, constituie o infracțiune unică continuă.

Codul de procedură penală

- art. 19

[Decizia nr. 17 din 5 octombrie 2015 \(dosar nr.14/2015\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 19 din Codul de procedură penală stabilește:

În cauzele penale având ca obiect infracțiunile de evaziune fiscală prevăzute în Legea nr. 241/2005, instanța, soluționând acțiunea civilă, dispune obligarea inculpatului condamnat pentru săvârșirea acestor infracțiuni la plata sumelor reprezentând obligația fiscală principală datorată și la plata sumelor reprezentând obligațiile fiscale accesorii datorate, în condițiile Codului de procedură fiscală.

[Decizia nr. 22 din 6 noiembrie 2017 \(dosar nr.1440/1/2017\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 320 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, persoana care a suferit o vătămare corporală prin fapta altuia nu poate fi obligată, către furnizorul de servicii medicale, la plata cheltuielilor de spitalizare și tratament medical de care a beneficiat în cadrul unității medicale respective, potrivit legii, în limitele pachetului de bază ori minimal, după caz, în situațiile în care autorul vătămării nu a fost identificat sau persoana vătămată nu a formulat sau și-a retras plângerea prealabilă ori a intervenit împăcarea părților.

În interpretarea și aplicarea acelorași dispoziții legale, autorul vătămării poate fi chemat în judecată, pe cale civilă separată, pentru suportarea cheltuielilor de spitalizare și tratament medical de care a beneficiat persoana vătămată, în limitele pachetului de bază ori minimal, în situația în care acesta nu răspunde penal, întrucât a intervenit împăcarea părților.

- art. 38

[Decizia nr. 23 din 14 noiembrie 2022 \(dosar nr. 1059/1/2022\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. c) și art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală, competența instanței de judecată în soluționarea cauzelor penale având ca obiect infracțiuni săvârșite de judecatori și procurori care au dobândit un grad profesional superior celui al instanței/parchetului în care își desfășoară efectiv activitatea se determină prin raportare la instanța/parchetul la care își desfășoară efectiv activitatea magistratul cercetat și nu la gradul profesional superior al acestuia.

- art. 40

[Decizia nr. 23 din 14 noiembrie 2022 \(dosar nr. 1059/1/2022\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. c) și art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală, competența instanței de judecată în soluționarea cauzelor penale având ca obiect infracțiuni săvârșite de judecători și procurori care au dobândit un grad profesional superior celui al instanței/parchetului în care își desfășoară efectiv activitatea se determină prin raportare la instanța/parchetul la care își desfășoară efectiv activitatea magistratul cercetat și nu la gradul profesional superior al acestuia.

- art. 64

[Decizia nr. 32 din 9 decembrie 2019 \(dosar nr.2470/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 64 alin. (3) din Codul de procedură penală stabilește că:

Judecătorul care a participat la judecarea unei cauze nu poate participa la judecarea aceleiași cauze într-o cale extraordinară de atac, în etapa admisibilității în principiu (contestație în anulare, revizuire și recurs în casație).

- art. 86

[Decizia nr. 1 din 15 februarie 2016 \(dosar nr.23/2015\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 86 din Codul de procedură penală stabilește că:

În cazul asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, societatea de asigurare are calitate de parte responsabilă civilmente și are obligația de a repara singură prejudiciul cauzat prin infracțiune, în limitele stabilite în contractul de asigurare și prin dispozițiile legale privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă.

[Decizia nr. 26 din 20 noiembrie 2017 \(dosar nr.2432/1/2017\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 86 din Codul de procedură penală, stabilește că:

În procesul penal, Fondul de garantare a asiguraților în cazul asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule asigurate la o societate de asigurare aflată în faliment nu are calitatea de parte responsabilă civilmente.

-art. 184

[Decizia nr. 22 din 12 noiembrie 2018 \(dosar nr.2063/1/2018\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 184 alin. (28) din Codul de procedură penală, din durata pedepsei se deduce perioada în care suspectul sau inculpatul a fost internat voluntar sau nevoluntar într-o instituție de specialitate, în vederea efectuării expertizei psihiatrice.

- art. 203

[Decizia nr. 4 din 29 septembrie 2014 \(dosar nr.2/2014\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 203 alin. (5) și art. 425¹ alin. (1) din Codul de procedură penală stabilește că în cursul urmăririi penale și al procedurii de cameră preliminară contestația împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți sau, după caz, a judecătorului de cameră preliminară privitoare la măsurile preventive se soluționează în camera de consiliu, prin încheiere motivată, care se pronunță în camera de consiliu.

- art. 207

[Decizia nr. 16 din 17 septembrie 2018 \(dosar nr.1512/1/2018\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 207 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală stabilește că:

Termenul „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia” este un termen peremptoriu, iar încălcarea sa atrage decăderea procurorului din dreptul de a formula cereri privind măsurile preventive și nulitatea actului făcut în acest sens peste termen, precum și imposibilitatea judecătorului de cameră preliminară de a verifica din oficiu legalitatea și temeinicia măsurii preventive înainte de expirarea duratei acesteia.

- art. 213

[Decizia nr. 25 din 7 decembrie 2015 \(dosar nr.21/2015\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 213 și art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală stabilește:

Încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți soluționează plângerea formulată de inculpat împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat ori s-a prelungit măsura preventivă a controlului judiciar este definitivă.

- art. 215

[Decizia nr. 4 din 19 ianuarie 2015 \(dosar nr.13/2014\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 215 alin. (8) din Codul de procedură penală stabilește că:

În cursul urmăririi penale, competența de a dispune impunerea unor noi obligații pentru inculpat ori înlocuirea sau încetarea celor dispuse inițial revine procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală.

- art. 222 alin. (1) cu referire la art. 227 alin. (2) și art. 204 alin.(12) teza I

[Decizia nr. 17 din 29 septembrie 2025 \(dosar nr. 1458/1/2025\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 222 alin. (1) cu referire la art. 227 alin. (2) și art. 204 alin.(12) teza I din Codul de procedură penală, stabilește următoarele:

În cazul admiterii contestației, Completul de judecători de drepturi și libertăți de la instanța de control judiciar va putea dispune luarea măsurii arestului la domiciliu pentru durata de timp rămasă până la împlinirea termenului substanțial de 30 de zile calculat de la momentul arestării preventive a inculpatului, în temeiul dispoziției judecătorului de drepturi și libertăți de la prima instanță.

- art. 223

[Decizia nr. 22 din 27 noiembrie 2023 \(dosar nr. 2394/1/2023\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 223 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, în situația în care față de inculpat este pusă în mișcare acțiunea penală pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care este cercetat în stare de libertate (primul dosar), iar ulterior, există suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune (al doilea dosar) sau pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni, măsura arestării preventive în baza art. 223 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală se poate dispune doar în primul dosar.

- art. 235

[Decizia nr. 20 din 16 octombrie 2017 \(dosar nr.1983/1/2017\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de Colegiul de Conducere al Curții de Apel Târgu-Mureș și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 235 alin.(1) din Codul de procedură penală, stabilește că:

Termenul de 5 zile prevăzut de art. 235 alin.(1) din Codul de procedură penală se calculează potrivit art.269 alin. (1),(2) și (4) din Codul de procedură penală.

- art. 249

[Decizia nr. 19 din 16 octombrie 2017 \(dosar nr.1902/1/2017\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de Curtea de Apel Braşov şi, în consecinţă, stabileşte că:

Atunci când se instituie măsuri asigurătorii în procesul penal, nu este necesar să se indice sau să se dovedească ori să se individualizeze bunurile asupra cărora se înfiinţează măsura asigurătorie.

[Decizia nr. 2 din 19 februarie 2018 \(dosar nr.2739/1/2017\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursurile în interesul legii formulate de Colegiul de conducere al Curţii de Apel Bacău, Colegiul de conducere al Curţii de Apel Braşov şi Colegiul de conducere al Curţii de Apel Bucureşti şi, în consecinţă, stabileşte următoarele:

Cu referire la dispoziţiile art. 249 din Codul de procedură penală (art. 163 din Codul de procedură penală de la 1968) şi art. 2.345 din Codul civil, existenţa unui sechestrul asigurător penal asupra imobilelor unei persoane fizice sau juridice nu suspendă executarea silită începută de un creditor ipotecar, al cărui drept de ipotecă asupra aceloraşi bunuri a devenit opozabil terţilor anterior înfiinţării măsurii asigurătorii din procesul penal şi nu determină nulitatea actelor de executare ulterioare înfiinţării măsurii asigurătorii din procesul penal asupra aceloraşi bunuri.

- art. 269

[Decizia nr. 3 din 17 februarie 2025 \(dosar nr. 2691/1/2024\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie.

În interpretarea şi aplicarea unitară a dispoziţiilor art. 207 alin. (1), art. 222 alin. (4) şi art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, stabileşte că nu se consideră în termen sesizarea cu rechizitoriul prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului faţă de care s-a dispus o măsură preventivă sau cu propunerea de prelungire a duratei măsurii arestării preventive ori a arestului la domiciliu, formulată în ultima zi a termenului, calculat potrivit art.269 alin. (1), (2) şi (4) din Codul de procedură penală.

- art. 318

[Decizia nr. 15 din 20 mai 2019 \(dosar nr.737/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii promovat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi, în consecinţă, în interpretarea şi aplicarea unitară a dispoziţiilor art. 318 alin. (6) lit. c) din Codul de procedură penală, stabileşte că:

În ipoteza renunţării la urmărirea penală faţă de un suspect sau inculpat minor care a împlinit vârsta de 16 ani poate fi dispusă faţă de acesta obligaţia prestării unei munci neremunerate în folosul comunităţii.

- art. 335

[Decizia nr. 23 din 14 septembrie 2020 \(dosar nr.1468/1/2020\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală privind reluarea în caz de redeschidere a urmăririi penale stabilește că:

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în cazul infirmării unei soluții dispuse de către un procuror din cadrul parchetelor din subordine ori structurilor specializate ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism), nu are în toate situațiile calitatea expres prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală în care se face referire la „procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția”.

- art. 339

[Decizia nr. 9 din 21 martie 2022 \(dosar nr.3038/1/2021\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește că:

Organul judiciar competent să soluționeze plângerea persoanei nemulțumite în ipoteza în care procurorul ierarhic superior celui care a emis soluția de clasare a admis-o, a infirmat soluția procurorului de caz și a dat o nouă soluție de clasare, pentru alte motive decât cele invocate de petent, în raport de dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală este judecătorul de cameră preliminară.

- art. 341

[Decizia nr. 14 din 26 septembrie 2016 \(dosar nr.14/2016\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibil, recursul în interesul legii promovat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Târgu Mureș privind admisibilitatea sau inadmisibilitatea administrării mijlocului de probă reprezentat de înscrisuri în procedura instituită de art. 341 din Codul de procedură penală.

- art. 344

[Decizia nr. 14 din 4 iunie 2018 \(dosar.775/1/2018\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor prevăzute de art. 344 alin. (2) din Codul de procedură penală, stabilește următoarele:

Termenul în care inculpatul, persoana vătămată și celelalte părți pot formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală este un termen de recomandare.

- art. 348

Decizia nr. 5 din 8 decembrie 2014 (dosar nr.6/2014) click pentru vizualizare pe site

Admite recursurile în interesul legii declarate de către Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție și de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 348 și art. 347 din Codul de procedură penală stabilește că:

Judecătorul de cameră preliminară de la instanța sesizată prin rechizitoriu, a cărui încheiere prin care s-a dispus începerea judecării a fost atacată cu contestație, are competența de a se pronunța asupra măsurilor preventive, conform dispozițiilor legale care reglementează măsurile preventive în procedura de cameră preliminară, până la soluționarea contestației prevăzute în art. 347 din Codul de procedură penală.

Prin Legea nr. 75/2016, art. 348 alin. (2) C. proc. pen. a fost modificat, după cum urmează: „În cauzele în care față de inculpat s-a dispus o măsură preventivă, judecătorul de cameră preliminară de la instanța sesizată cu rechizitoriu sau, după caz, judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori completul competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție, investit cu soluționarea contestației, verifică legalitatea și temeinicia măsurii preventive, procedând potrivit dispozițiilor art. 207.”

La 22 iunie 2017, Curtea Constituțională a constatat că sintagma „sau, după caz, judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori completul competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție, investit cu soluționarea contestației” din cuprinsul dispozițiilor art. 348 alin. (2) C. proc. pen. este neconstituțională.

- art. 391

Decizia nr. 10 din 23 iunie 2025 (dosar nr. 760/1/2025) click pentru vizualizare pe site

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art.354, art.357, art.391-392, art.395, art.405-art.406 din Codul de procedură penală, stabilește că:

Judecătorul care a închis dezbaterile, rămânând în pronunțare cu privire la soluția asupra fondului acțiunii penale, nu este obligat să ia parte la deliberare, să redacteze și să pronunțe hotărârea în ipoteza în care, ulterior închiderii dezbaterilor, a fost transferat, delegat, detașat sau, după caz, a promovat efectiv la instanța superioară, întrucât nu mai este judecător al instanței respective.

- art. 396

Decizia nr. 4 din 11 februarie 2019 (dosar nr.3078/1/2018) click pentru vizualizare pe site

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, stabilește că:

În ipoteza în care instanța a admis cererea inculpatului de judecare în procedura simplificată a recunoașterii învinuirii, iar cauza a fost judecată potrivit acestei proceduri, nu este posibilă pronunțarea unei hotărâri de achitare întemeiată pe dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a și lit. c) din Codul de procedură penală.

- art. 399

[Decizia nr. 7 din 16 martie 2015 \(dosar nr.1/2015\) click pentru vizualizare pe site](#)

În interpretarea și aplicarea unitară dispozițiilor art. 399 alin. (3) lit. d) și alin. (4) din Codul de procedură penală stabilește că:

La momentul soluționării, în primă instanță, a acțiunii penale, prin pronunțarea unei măsuri educative, indiferent de natura acesteia, măsura arestării preventive, luată anterior față de inculpatul minor, încetează de drept, iar instanța dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului minor arestat preventiv.

Prin O. U. G. nr. 18/2016, lit. d) a art. 399 alin. (3) C. proc. pen. a fost modificată, după cum urmează: „,d) o măsură educativă neprivativă de libertate.”

- art. 421

[Decizia nr. 9 din 19 martie 2018 \(dosar nr.142/1/2018\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibil, recursul în interesul legii promovat de Colegiul de Conducere al Curții de Apel București privind „posibilitatea cenzurării procedurii de cameră preliminară în apel și limitele acestei cenzuri”.

- art. 431

[Decizia nr. 3 din 19 ianuarie 2015 \(dosar nr.12/2014\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 431 alin. (1) din Codul de procedură penală stabilește că:

Admisibilitatea în principiu a contestației în anulare se examinează în cameră de consiliu, fără citarea părților, cu participarea procurorului.

Prin O. U. G. nr. 18/2016, art. 431 alin. (1) C. proc. pen. a fost modificat, după cum urmează: „Instanța examinează admisibilitatea în principiu, în camera de consiliu, cu citarea părților și cu participarea procurorului. Neprezentarea persoanelor legal citate nu împiedică examinarea admisibilității în principiu.”

- art. 469

[Decizia nr. 13 din 3 iulie 2017 \(dosar nr.1360/1/2017\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de Colegiul de Conducere al Curții de Apel Târgu-Mureș și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 469 alin.(3) din Codul de procedură penală, stabilește că:

În urma admiterii cererii de redeschidere a procesului penal pentru persoanele condamnate judecate în lipsă, cauza se reia din faza judecării în primă instanță.

Decizia Curții Constituționale nr. 590/2019: „Admite excepția de neconstituționalitate ridicată (...) în Dosarul nr. 25.491/325/2016 al Judecătorei Timișoara - Secția penală și constată că dispozițiile art. 469 alin. (3) din Codul de procedură penală, în interpretarea dată prin Decizia nr. 13 din 3 iulie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii, în ceea ce privește faza procesuală de la care se reia procesul penal, sunt neconstituționale.”*

- art. 485

[Decizia nr. 5 din 20 martie 2017 \(dosar nr.26/2016\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art.485 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, stabilește că:

Retragerea, de către inculpat, în fața instanței de judecată a consimțământului valabil exprimat în cursul urmăririi penale, în condițiile art. 482 lit. g) din Codul de procedură penală, nu constituie temei pentru respingerea acordului de recunoaștere a vinovăției.

-art. 488 ind. 6

[Decizia nr. 7 din 7 martie 2022 \(dosar nr.40/1/2022\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 488⁶ alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 285 din același cod și art. 154 din Codul penal, în cauzele având ca obiect contestații privind durata procesului în cazul faptelor ai căror autori nu au fost identificați (sau identificabili), deși organele de urmărire penală au depus diligențele necesare în acest scop, se stabilesc termene în vederea finalizării urmăririi penale (ce implică și identificarea făptuitorilor) și respectiv în care o nouă contestație nu poate fi formulată.

-art. 493

[Decizia nr. 18 din 7 septembrie 2020 \(dosar nr.459/1/2020\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 493 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală stabilește:

Interdicția inițierii ori, după caz, suspendarea procedurii de dizolvare sau lichidare a persoanei juridice nu vizează și dizolvarea, respectiv lichidarea în procedura falimentului prevăzută de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.

- art. 587 alin. (3)

[Decizia nr. 17 din 7 octombrie 2024 \(dosar nr. 1300/1/2024\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 587 alin. (3) din Codul de procedură penală, stabilește că instanța competentă să soluționeze contestația formulată împotriva sentinței pronunțate de judecătoria în materia liberării condiționate este tribunalul ierarhic superior judecătoriei care a pronunțat sentința contestată, în a cărei circumscripție se afla locul de deținere la data formulării cererii.

- art. 595

[Decizia nr. 3 din 11 februarie 2019 \(dosar nr.1905/1/2018\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibil, recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov privind: „Incidența dispozițiilor art. 595 alin. (1) Cod procedură penală, în cazul cererilor formulate în etapa executării pedepsei de persoanele condamnate printr-o hotărâre penală definitivă pentru comiterea infracțiunii de abuz în serviciu prevăzute de art. 297 alin. (1) Cod penal – comisă prin încălcarea unor atribuții de serviciu reglementate prin alte acte decât prin legislația primară, legi și ordonanțe ale Guvernului – și care invocă dezincriminarea faptei, ca efect al aplicării Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016 a Curții Constituționale.”

- art. 597

[Decizia nr. 15 din 17 septembrie 2018 \(dosar nr.1318/1/2018\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, stabilește că:

Instanța competentă să soluționeze cererile formulate de persoanele condamnate în cursul executării pedepsei este instanța în a cărei circumscripție se află locul de deținere la data formulării cererii, indiferent dacă locul de deținere este reprezentat de penitenciarul stabilit inițial sau de penitenciarul stabilit prin transferarea definitivă ori temporară a persoanei condamnate.

Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

- art. 18 ind. 1

[Decizia nr. 4 din 4 aprilie 2016 \(dosar nr.2/2016\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 privind prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și art. 215 alin. 1, 2 și 3 din Codul penal de la 1969, respectiv art. 244 alin. (1) și (2) și art. 306 din Codul penal, stabilește că:

Fapta de a folosi, în cadrul autorității contractante, printr-o acțiune a autorului, documente ori declarații inexacte, ce a avut ca rezultat obținerea, pe nedrept, de fonduri din bugetul Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, precum și de fonduri din bugetul național întrunește elementele constitutive ale infracțiunii unice prevăzute de art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 privind prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, indiferent dacă legea penală mai favorabilă este legea veche sau legea nouă.

Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

- art. 9

[Decizia nr. 21 din 6 noiembrie 2017 \(dosar nr.2297/1/2017\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor vizând încadrarea juridică a faptei de evidențiere, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, în ipoteza înregistrării unor facturi fiscale și chitanțe de plată întocmite în fals în numele unor societăți comerciale care nu recunosc tranzacțiile sau care au avut în perioada funcționării comportamentul fiscal asemănător societăților comerciale „fantomă”, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale; raportul dintre infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art.9 alin.(1) din Legea nr.241/2005 și infracțiunile de fals în înscrisuri sub semnătură privată/uz de fals prevăzute de art.322/art.323 din Codul penal, stabilește că:

Fapta de evidențiere în actele contabile sau în alte documente legale a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, prin folosirea de facturi și chitanțe fiscale falsificate, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale, constituie infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art.9 alin.(1) lit.c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

-art. 29

[Decizia nr. 28 din 11 noiembrie 2019 \(dosar nr.1368/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibil, recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București având ca obiect interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor vizând competența funcțională (complet de drepturi și libertăți, complet de cameră preliminară, instanță de judecată) de soluționare a căii de atac împotriva încheierii prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale a României cu o excepție de neconstituționalitate.

Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

- art. 130 și urm.

[Decizia nr. 26 din 7 decembrie 2015 \(dosar nr.22/2015\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor Legii nr. 302/2004 în materia recunoașterii hotărârilor judecătorești străine în vederea executării lor în România stabilește că:

Sancțiunile/Interdicțiile aplicate în baza hotărârilor străine de condamnare, pronunțate de autoritățile judiciare ale statelor membre ale Uniunii Europene care au transpus Decizia 2008/909/JAI, al

căror corespondent în legea penală română sunt pedepsele complementare/accesorii, nu pot fi puse în executare de autoritățile judiciare române.

Sancțiunile/Interdicțiile aplicate în baza hotărârilor străine de condamnare, pronunțate de autoritățile judiciare ale statelor care nu au transpus Decizia 2008/909/JAI ori care nu sunt membre ale Uniunii Europene, al căror corespondent în legea penală română sunt pedepsele complementare/accesorii, nu pot fi puse în executare de autoritățile judiciare române, în afară de cazul în care statul emitent solicită aceasta în mod expres.

- art. 140 ind. 1

[Decizia nr. 1 din 22 ianuarie 2018 \(dosar nr.3094/1/2017\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de Colegiul de Conducere al Curții de Apel București și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 140¹ alin.(2) din Legea nr.302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare, stabilește următoarele:

Cererea de recunoaștere a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii pronunțată de o instanță străină, formulată de persoana condamnată, aflată în România, în vederea contopirii cu pedepse aplicate de instanțele române și deduceri duratei executate în străinătate este o cerere incidentală de competența instanței investite cu soluționarea cererii de contopire.

- art. 301

[Decizia nr. 8 din 29 mai 2023 \(dosar nr.947/1/2023\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește că:

1. În aplicarea și interpretarea unitară a art. 301 din Legea nr.302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, temeiul juridic al calculului termenului de prescripție a executării în cazul sancțiunilor pecuniare reprezentând amenzi penale sau administrative aplicate de autoritățile din statele membre ale Uniunii Europene și recunoscute prin hotărâre judecătorească de către instanțele române, este fie dispoziția din Codul penal, fie dispoziția din Codul de procedură fiscală, în funcție de natura sancțiunii.

2. Data în raport cu care începe să curgă termenul de prescripție a executării în cazul sancțiunilor pecuniare aplicate de autoritățile din statele membre ale Uniunii Europene și recunoscute prin hotărâre judecătorească de către autoritățile române, este data rămânerii definitive a hotărârii pronunțate de autoritățile din statele membre prin care s-a aplicat sancțiunea pecuniară.

Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice

- art. 12 ind. 1

[Decizia nr. 15 din 26 septembrie 2016 \(dosar nr.17/2016\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibil, recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art.

12¹ din Legea nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare, în materia obținerii datelor prelucrate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare

- art. 7

[Decizia nr. 5 din 16 mai 2016 \(dosar nr.6/2016\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii promovat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare stabilește că:

În cazul inculpaților minori sancționați prin aplicarea unor măsuri educative conform noului Cod penal, instanța de judecată nu poate dispune prelevarea probelor biologice pentru obținerea și stocarea în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare a profilului genetic.

[Decizia nr. 20 din 17 octombrie 2022 \(dosar nr.1605/1/2022\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr.76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, modificată, stabilește:

Prelevarea de probe biologice de la persoane condamnate definitiv sau față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei sau renunțarea la aplicarea pedepsei, pentru săvârșirea infracțiunilor cuprinse în anexa Legii nr. 76/2008, are caracter facultativ, iar nu caracter obligatoriu, instanțele având competența de a aprecia dacă trebuie sau nu introduse amprente genetice în Sistemului Național de Date Genetice Judiciare.

Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

- art. 55 ind. 1

[Decizia nr. 8 din 11 martie 2019 \(dosar nr.190/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Timișoara. În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, modificată prin Legea nr. 169/2017, stabilește următoarele:

Competența soluționării cererii prin care o persoană privată de libertate solicită acordarea zilelor compensatorii în baza art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 pentru restul de pedeapsă rezultat dintr-o condamnare anterioară și care se regăsește în pedeapsa în a cărei executare se află, revine instanței de executare sau instanței în a cărei circumscripție se află locul de deținere, pe calea contestației la executare întemeiate pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală.

- art. 56

[Decizia nr. 14 din 18 septembrie 2017 \(dosar nr.1693/1/2017\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Iași și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea art. 9 alin. (2) lit. a) și art. 56 alin. (2) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și a art. 5 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, stabilește că revine curții de apel, prin secția de contencios administrativ sau completurile specializate în litigii de contencios administrativ competența de soluționare a cererilor privind anularea deciziei directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor de stabilire a locului de detenție pentru executarea pedepsei sau a deciziei de respingere a cererii de transfer la alt penitenciar.

[Decizia nr. 3 din 24 aprilie 2023 \(dosar nr.516/1/2023\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de Conducere al Curții de Apel București și stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare, judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul penitenciarului a cărui administrație a dispus măsuri pretins a fi îngrădit exercitarea drepturilor persoanei condamnate este competent să soluționeze pe fond plângerea formulată, chiar dacă ulterior aceasta a fost transferată definitiv sau temporar.

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

-art. 452

[Decizia nr. 15 din 18 septembrie 2023 \(dosar nr.1459/1/2023\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor prevăzute de art. 452 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, stabilește că, urmare ieșirii din fondul legislației active a dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal, în perioada 5 mai – 16 iunie 2022, deținerea în afara antrepozitului fiscal și/sau comercializarea pe teritoriul României peste limita de 10.000 de țigarete supuse marcării, fără a fi marcate, marcate necorespunzător ori cu marcaje false, provenind din contrabandă, fapte anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 85/2022, constituie infracțiunea prevăzută de art. 452 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

ORDONANȚE DE URGENȚĂ ALE GUVERNULUI

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

-art. 13

[Decizia nr. 26 din 15 noiembrie 2021 \(dosar nr.2382/1/2021\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, infracțiunea de abuz în serviciu prevăzută în art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 din Codul penal, care a cauzat o pagubă materială mai mică sau egală cu echivalentul în lei a 200.000 euro, comisă de o persoană a cărei calitate nu determină incidența dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, este de competența parchetului nespecializat, iar nu a Direcției Naționale Anticorupție.

Dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) teza a II-a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, referitoare la valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, nu sunt incidente în cazul infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută în art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 din Codul penal.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

- art. 103

[Decizia nr. 18 din 7 octombrie 2024 \(dosar nr. 1340/1/2024\) click pentru vizualizare pe site](#)

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 103 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, forma în vigoare până la data de 29.06.2024 (data la care a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative în scopul creșterii siguranței rutiere), sintagma „vătămare corporală” are în vedere leziuni traumatice sau afectarea sănătății unei persoane a căror gravitate este evaluată prin cel puțin o zi de îngrijiri medicale.

Ordonanța de urgență nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor

- art. 1 alin. (2)

[Decizia nr. 8 din 16 iunie 2025 \(dosar nr. 531/1/2025\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia și stabilește că:

Lucrătorii poliției judiciare din cadrul Direcției Generale Anticorupție au competența să efectueze, prin delegare, în condițiile prevăzute de lege, actele de cercetare penală dispuse de procurorul competent exclusiv în cauzele privind infracțiunile prevăzute de art. 1 alin. (2) din OUG nr. 120/2005.